

ALTER EGO KRÁLOVSKÉ CESTY

DOROTA KOVÁČOVÁ, BARBORA KOVÁŘÍKOVÁ, TEREZA LAKOMÁ
ATU

Jsem doma. Zavírám oči a pokouším se z mého pokoje, vzdáleného 3 a půl hodiny cesty od Prahy, přemístit ve svých představách na Staroměstské náměstí. V myšlenkách se přenáším do mých dětských let. Když jsem jako malá copatá holčička jela do Prahy, byl to pro mě výlet zcela neobvyklý. Připadala jsem si, jako bych cestovala do zahraničí, to proto že mi cesta přišla příliš zdoluhavá a také to byla návštěva místa, které bylo pro mě cizí a mnou neprobádané. Uvědomuji si, že už tehdy při pohledu na Staroměstskou radnici jsem cítila, jak tato stavba prostoru náměstí dominuje a je opředena hlubokou historií. Již tenkrát mi přišel zelený plácek vedle radnice zvláštní, jako by zde na Staromáku byl navíc.

Dnes už vím, že tam opravdu nepatří. Tak, jako lidé mají spousty ran a ztrát z dob minulých, totéž neminulo ani stavby. A tak radnice jen pár desítek let zpět přišla o svou podstatnou část, kdy jí nacisté ublížili, její východní křídlo nechali lehnout popelem a na jeho místě vznikl tento park. Ten se dnes stal zákoutím tohoto tvarově nepravidelného náměstí. V hloubi duše se procházím pod korunami stromů, mímám průčelí kostela sv. Mikuláše a ocitám se na náměstí Franze Kafky, kde potkávám i mé ateliérové parťáčky a společně se vydáváme na cestu.

Náměstí na nás působí uzavřeně, intimně a kdybychom se neotočily čelem vzad, vůbec bychom neměly pocit, že jsme jen pár kroků od tak historického centra. Panuje zde poklidná atmosféra. Pár lidí si vychutnává svou ranní kávu v jednom z místních podniků, ostatní lidé tudy jen procházejí do jedné ze čtyř ulic. Klid narušují jen projíždějící auta.

My se vydáváme dál po Kaprově ulici. Tato ulice není jen tak ledajaká. Troufám si za nás říci, že žádná ulice v Praze pozorovateli nenabídne tak unikátní výhled na Pražský hrad, jako právě Kaprova. Kdokoliv vstoupí do této ulice poprvé a podívá se k jejímu konci na tu scenérii, je jako by byl polapen a nucen touhou jít dál a Hrad navštívit.

Ulice na nás působí, když si odmyslíme tu řadu zaparkovaných automobilů, malebně, v přízemí domů se nachází spousta zajímavých obchůdků, kaváren i restaurací. Domy jsou architektonicky sjednocené a přeci jiné. Pokud byste hledali na této ulici dva stejné, tak to se vám rozhodně nepodaří.

Když projdeme loubím filozofické fakulty na konci ulice, ocitáme se na velmi frekventované křižovatce před náměstím Jana Palacha. Na rozdíl od Kaprovy ulice je zde velmi rušno. Naráz máme pocit, že všichni kolem nás se za něčím ženou. Možná pospíchají, aby si nenechali před nosem ujet tramvaj z blízké zastávky nebo aby přišli do práce na čas. Nerady bychom se nechaly strhnout okolím, a tak přecházíme přechod.

Nacházíme se na reprezentativním prostranství před Rudolfinem. Je zde dlážděný chodník s travnatou plochou, na které jsou zasazeny keře. Náměstí je ohraničeno významnými stavbami z 19. století – Rudolfinem, filozofickou fakultou a Umprum. Ze strany západní jej ohraničuje pravý břeh Vltavy, přes který se nám naskýtá pohled na Hrad, ke kterému jsme blíž a blíž. Uprostřed náměstí je socha Antonína Dvořáka, který svým upřeným pohledem pozoruje nepřetržitě průčelí Rudolfinu s jeho dominantním vstupním schodištěm, na které společně usedáme a debatujeme. Shodujeme se, že je to krásné místo, ale nemůžeme se zbavit pocitu, že tak úctyhodná stavba, jako je Rudolfinum, si zaslouží mnohem hezčí předprostor.

Musíme uznat, nepůsobí na nás moc harmonicky a je příliš členitý, což kolemjdoucímu nedovolí se ze všeho nejvíc soustředit právě na Rudolfinum.

Vydáváme se v naší cestě ke Hradu dál. Přecházíme Mánesův most, myšlenky necháváme plynout a přemýšlíme nad tím, jaký asi museli mít pohled na Hrad Pražané, kteří přecházeli řeku v předminulém století přes Rudolfovu lávku, předchůdkyni Mánesova mostu. Z rozjímání nás vyrušuje tramvaj, která kolem nás projíždí společně s auty směrem k Malé Straně a my jsme myšlenkami zpět v 21. století. Přicházíme k levému břehu Vltavy a ocitáme se na Klárově. Břehy řeky jsou krásně zelené. Líbí se nám, jak je u řeky živo a jak je zde příroda zachována. Na Vltavě se nechávají proudem unášet labutě, dokonce pozorujeme na břehu nutрии, i když opodál si skupinka lidí rozkládá deku a zahajuje piknik.

Pohledu na Klárov dominuje park, který slouží mnoha návštěvníkům jako místo odpočinku a načerpání slunečních paprsků. Travnatá plocha parku je lemována komunikací. I když se to na pohled nezdá, je to velmi rušné místo. Na Klárově se nachází totiž významná dopravní křižovatka. Zastávku Malostranskou mají v názvu nejen tramvaje či autobusy, ale také metro.

Nepravidelný půdorys prostranství Klárova na nás působil zvláště. Stále nám vrtalo hlavou, jak je možné, že ulice vedoucí sem budí dojem, jako by postrádaly řád. Po zhlédnutí historických map jsme pochopily, že i tohle místo prošlo historickým vývojem a že to volné zelené prostranství, jak jej známe dnes, zde nebylo od pradávna. Lávka totiž nekončila na místě Mánesova mostu, ale na konci ulice U Železné Lávky, jak nás mohlo napadnout z odvození tohoto názvu. Ulice a cesty byly vedeny k rohu náměstí, ze kterého lávka vedla a také se na dnes již travnatém prostranství ještě do 20. let minulého století nacházely stavby, což leccos vysvětluje.

Opouštíme tohle místo s výhledem na Hrad a jeho vinici a stoupáme cestou mírně do kopce. Pražský hrad máme přímo v těsné blízkosti. Kdybychom chtěly, můžeme odbočit doleva, vystoupat Staré zámecké schody a ocitly bychom se v samém srdci Hradu. My jsme se ale rozhodly z naší cesty nesejít a pokračujeme dál. Před námi se postupně otevírá serpentina. Chotkova silnice. Z pomalu jedoucích tramvají směrem vzhůru odhadujeme, že musí být opravdu prudká. A nemýlíme se.

Chotkova silnice je obklopena převážně stromy. V samotném středu zákruty se nachází vstup do Jeleního příkopu, což je unikátní přístup k Hradu zalesněnou roklí. Mrzí nás, že není přístupný, ale pevně věříme, že v blízké době všichni budeme moci toto místo navštívit. Je to totiž jeden z důvodů, proč je Chotkova serpentina tak zajímavá a jedinečná.

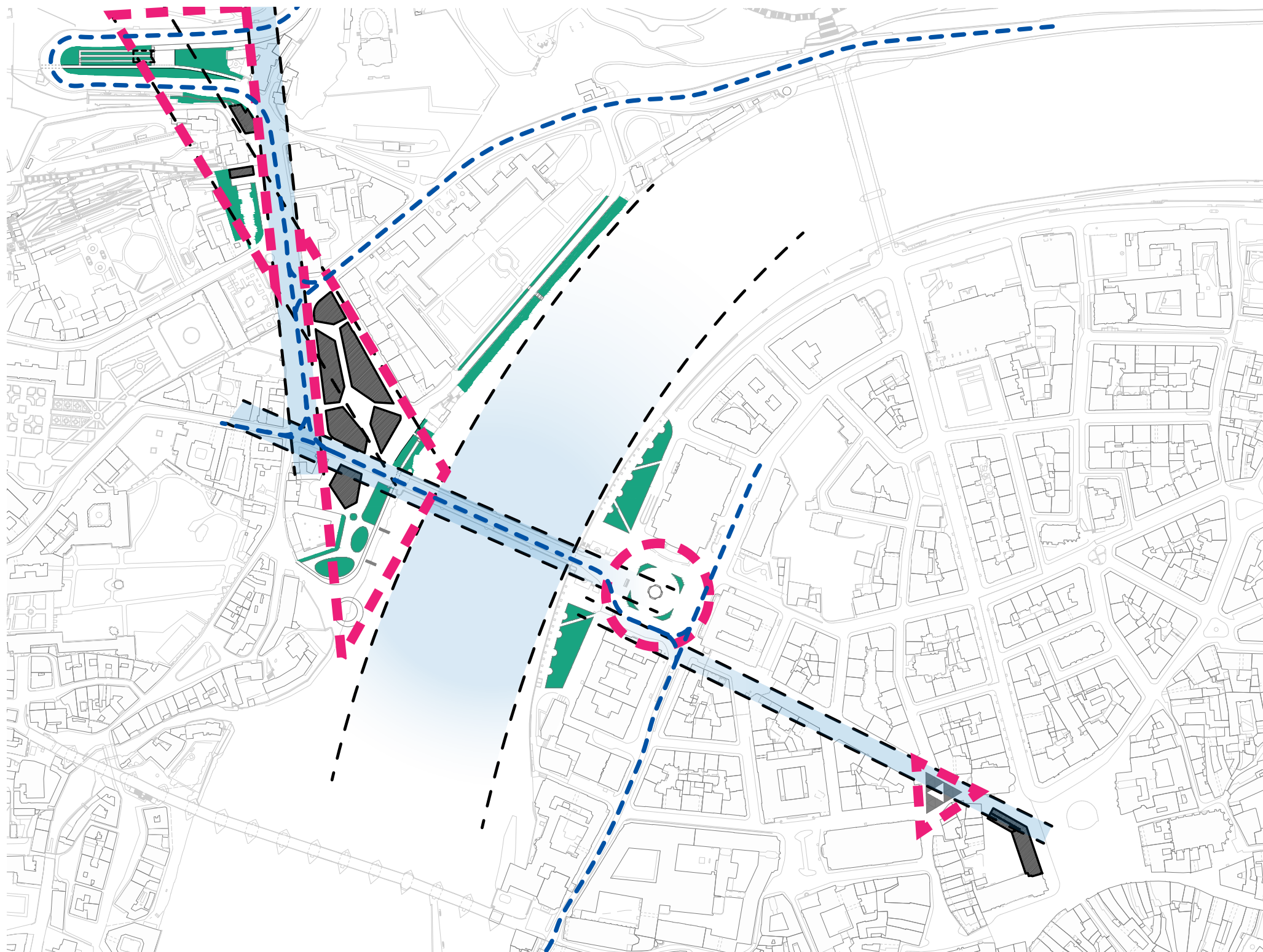
Po zdolání svažitého chodníku, který je kvůli své těsné blízkosti vozovky jen pro odvážlivce, přecházíme další rušnou křižovatku. Vcházíme do Chotkových Sadů. Koruny stromů se před námi postupně rozestupují a nám se naskýtá zcela jedinečný pohled na Prahu. Pod námi vidíme červené zářící střechy malostranských domů, věže, řeku s mosty, auta, tramvaje a lidi z dálky vypadající jak mravenečci, kteří neustále někam pospíchají. Rozeznáváme v dáli střechu Rudolfinu a odhadujeme, kudy bychom se dostaly přes Kaprovu ulici zpět až na Staroměstské náměstí. Na této vyhlídce bychom mohly strávit hodiny a jsme si jisté, že nás toto panorama neomrzí.

Když se řekne Královská cesta, určitě se všem vybaví historická trasa, jejíž vznik sahá až do 15. století, po které šlo procesí s nastávajícím českým králem ke korunovaci. Trasa z centra na Pražský hrad vedoucí přes Karlův most je zajisté všem dobře známá, ale co kdybychom se vydali na Pražský hrad jinudy? Nějakou její alternativou? Jejím alter egem?

V tomto urbanistickém projektu jsme se zabývali návrhem veřejného prostoru na území Prahy vedoucího od Staroměstského náměstí přes náměstí Franze Kafky, Kaprovu ulici, náměstí Jana Palacha s Alšovým nábřežím, Klárov až na Chotkovu silnici a z ní do areálu Hradu přes Jelení příkop.

AXONOMETRIE ZE STRANY STAROMĚSTSKÉHO NÁMĚSTÍ

Na Staroměstském náměstí navrhujeme dostavbu, která dotváří mnohotvaré Staroměstské náměstí. Dostavba je navržena v místech bývalého křídla radnice, která byla vypálena Nacisty v minulém století. Na její památku se snažíme navázat a upozornit odhalením jejich základů v loubí.

V prostorách dostavby vznikají místa určené k výstavám. Ve vnitrobloku jsme navrhli letní scénu a snažíme se tak vytvořit prostor pro kulturu na tomto významném historickém místě pod hvězdami.

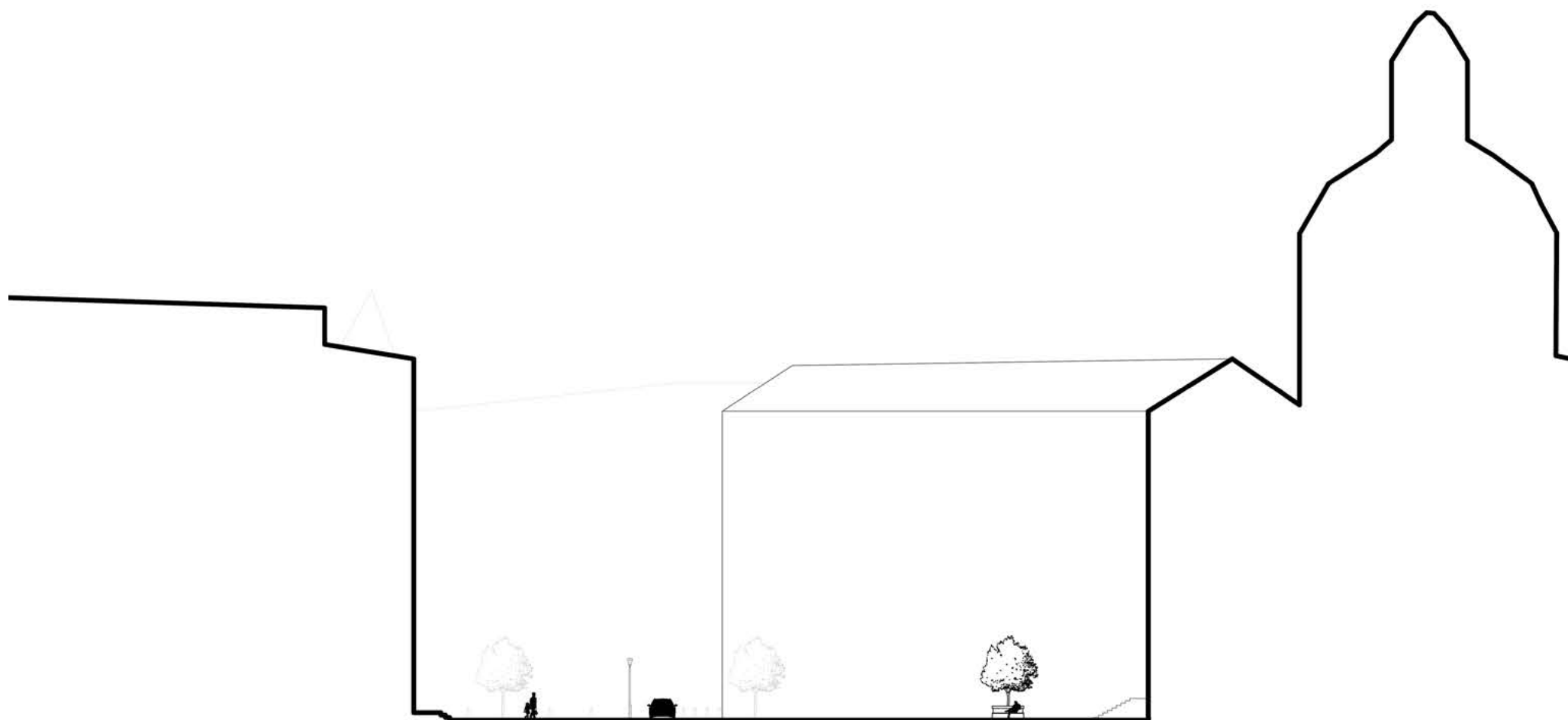
Fasáda je navržena kontrastně k původnímu křídlu. Okna jsou vyplněna režným zdívem v kombinaci se skleněnými cihličkami.

Předprostor tohoto náměstí – Kafkovo náměstí, navrhujeme jako jednoúrovňový, jehož neobvyklým modulem jsme zvolili tvar trojúhelníku. V návrhu se snažíme vytvořit hravé propojení dopravní a pěší cesty. Prostor náměstí doplňujeme zelení – navrhujeme zde alej javorů, která vede přes Kaprovu ulici a je dlážděna pražskou mozaikou.

Skulpturu Křesla se čtenářem umísťujeme diagonálně a otáčíme směrem k rohu, kde je umístěna busta Franze Kafky, aby tam vzájemně komunikovali.

PŮDORYS DETAILU - NÁMĚSTÍ FRANZE KAFKY A STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ

VIZUALIZACE - STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ

VIZUALIZACE - NÁMĚSTÍ FRANZE KAFKY

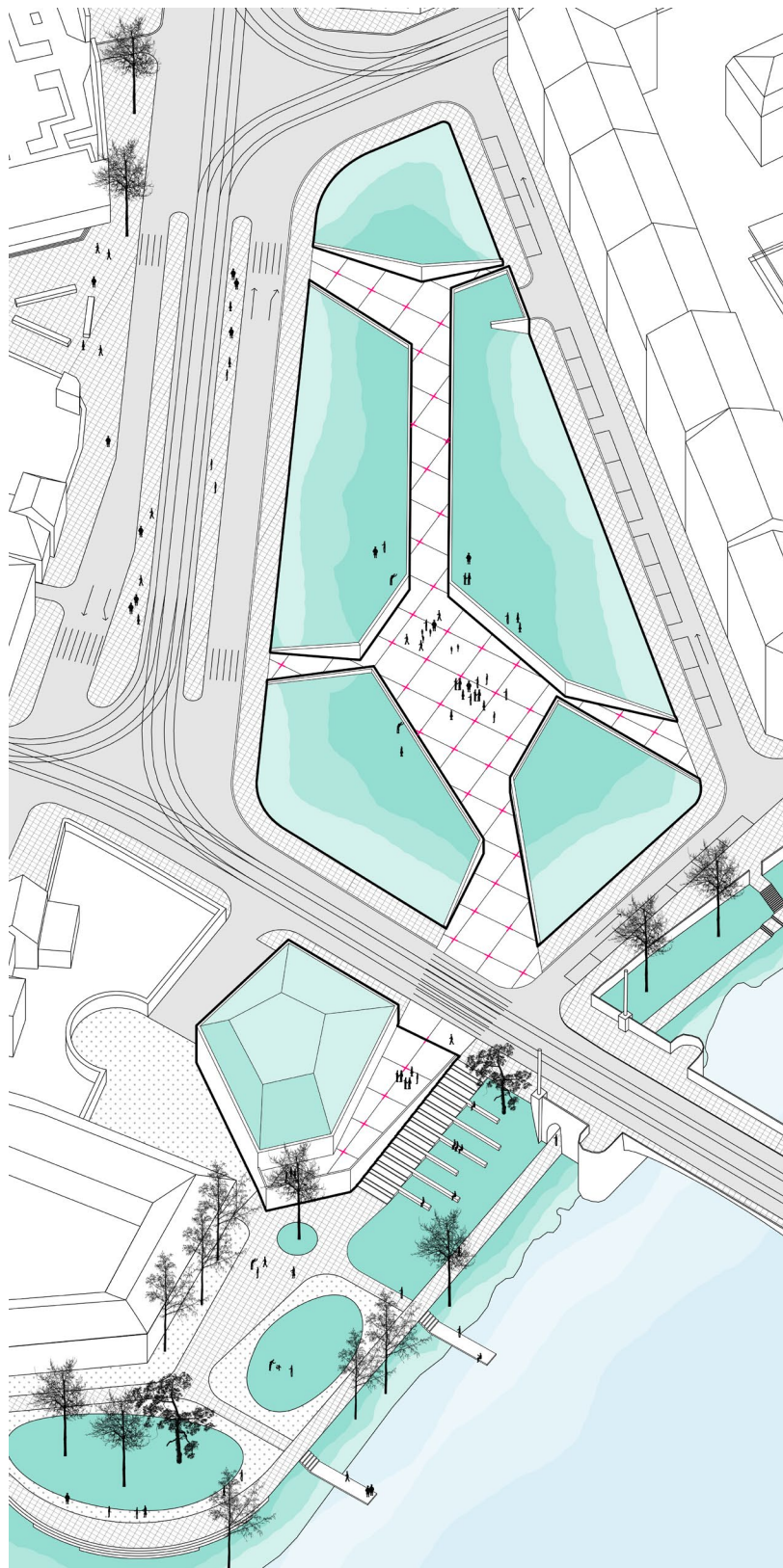
Kaprova ulice je řešena jako jednosměrná s podélným parkováním po obou stranách silnice.
Na východní straně je chodník rozšířen a vzniká tak plocha pěší zóny s předzahrádkami místních podniků.
Ulici doplňuje výsadba javorů babyka a mlíč.

Prostor před Rudolfinem je řešen centrálně a nepotlačuje tak ani jednu z os místa. Středu dlážděného náměstí dominuje kašna, která abstraktně vyobrazuje díla našeho nejznámějšího skladatele Antonína Dvořáka, jehož socha na piedestalu je umístěna excentricky mezi Rudolfinem a kašnou. Okraj náměstí lemují lavičky a záhony.

Na nábreží pravého břehu Vltavy je navržena promenáda s místy určenými k odpočinku s výhledem na Pražský hrad. Uprostřed půlkruhů jsou na straně Rudolfiny skulptury nejznámějších českých skladatelů a na straně UMPRUM jsou vystaveny ročníkové práce studentů. Stávající výsadba zeleně je zachována a doplněna o alej habrů uprostřed promenády. Promenádu zpestřuje výsadba stromů a záhonů.

AXONOMETRIA DETAILU B – KLÁROV

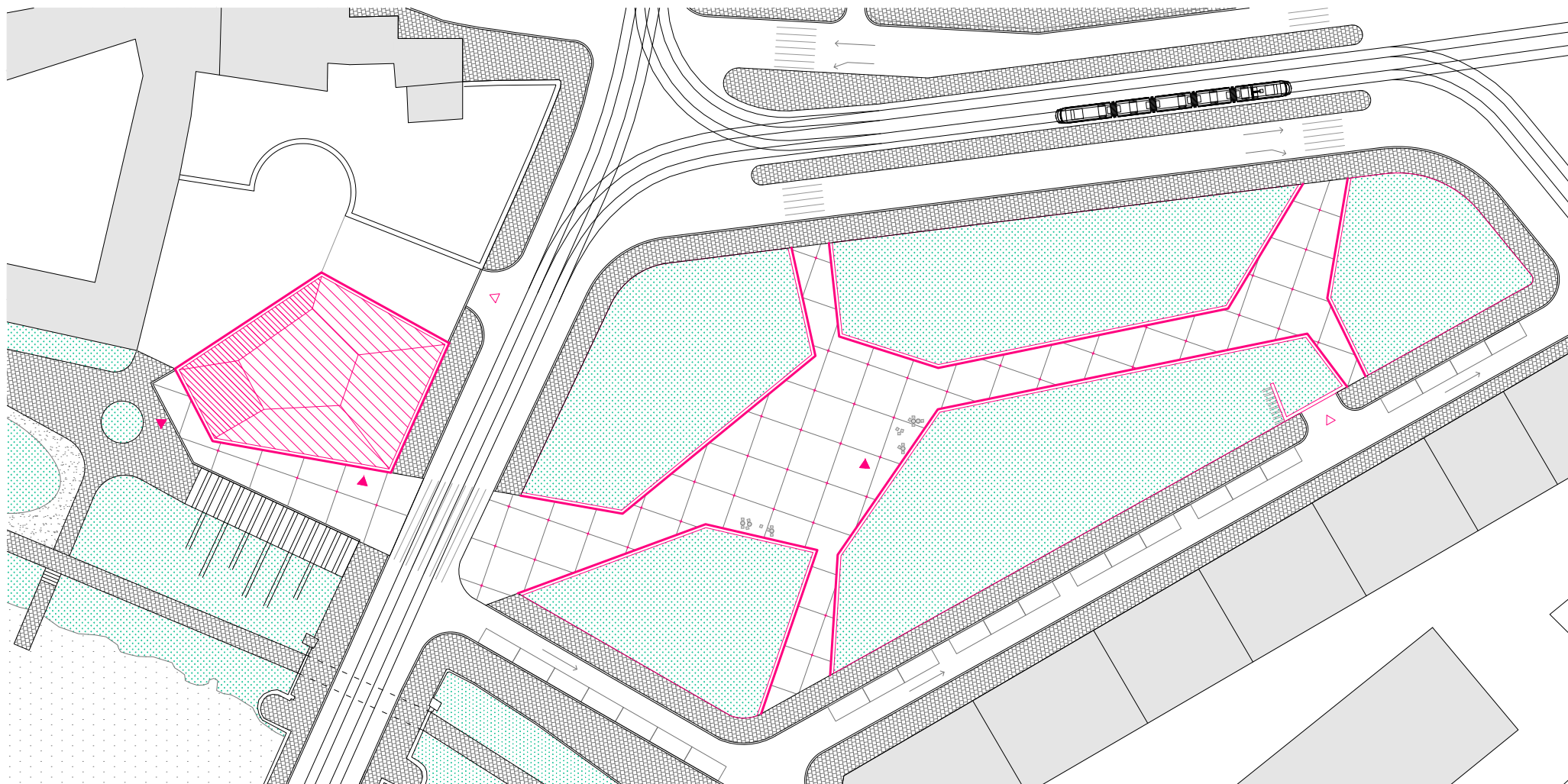
Na ľavom brehu Vltavy na Klárove je navrhnutý výstavný pavilón, pri čom pôvodná funkcia parku zostáva zachovaná. Návrh tvoria koridory v komunikačných a výhľadových osách, ktoré sa zarezávajú do terénu a pozývajú okoloidúcich na námestie pred pavilónom. Strecha pavilónu je pochôdzia a poskytuje výhľady na rôzne pražské dominanty.

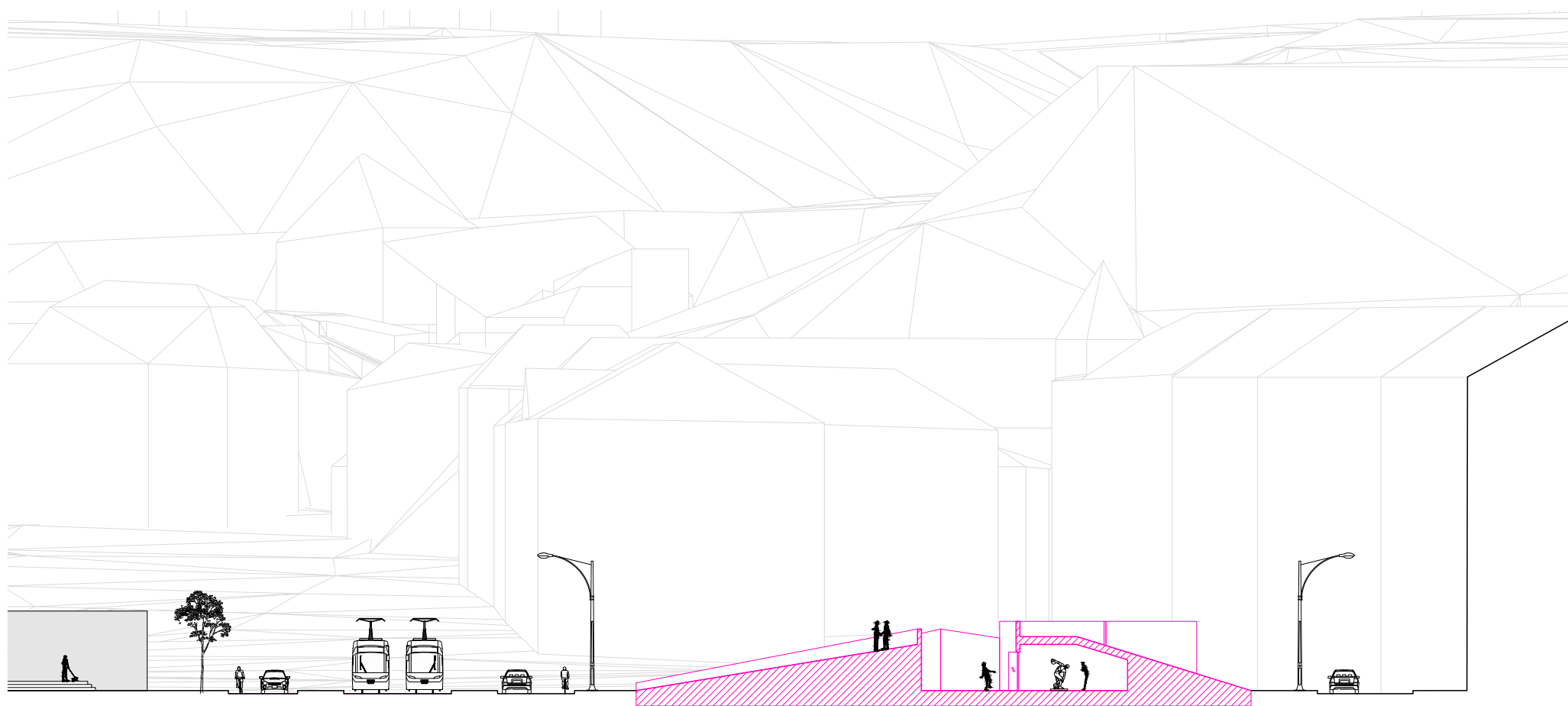
Na druhej strane cesty sa nachádza hudobný pavilón, ktorý štýlovo aj tvarovo komunikuje s tým výstavným. Nábřežie pred pavilónom je doplnené o pobytové schody a kruhové mólo vystupujúce do rieky.

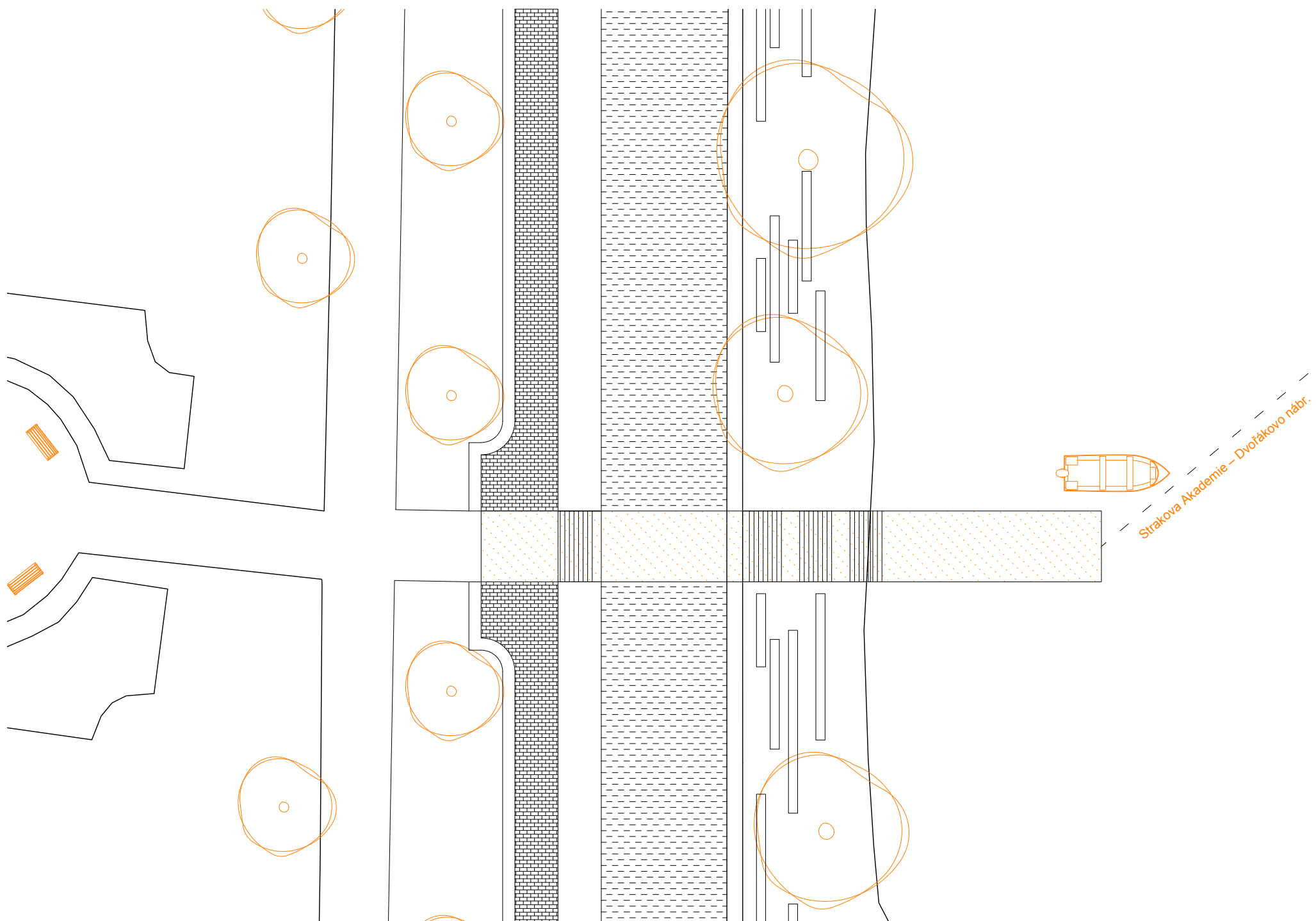
Pod jedným z oblúkov Mánesovho mosta je vytvorený podchod, ktorý sa napája na promenádu pred Strakovou akadémiou. Novo zavedený je aj prívod, ktorý spája Ľavý breh s Dvořákovým nábřežím.

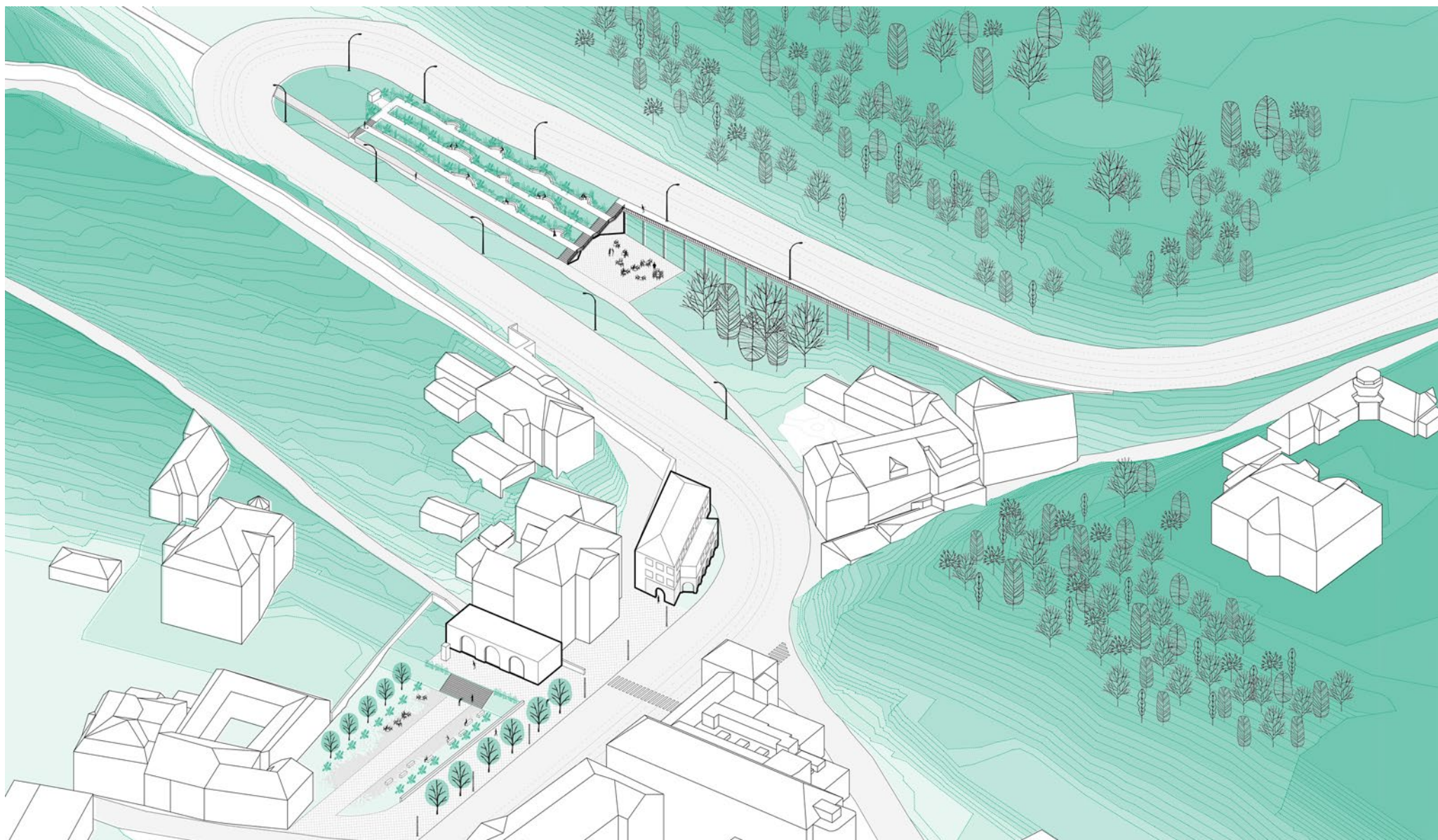

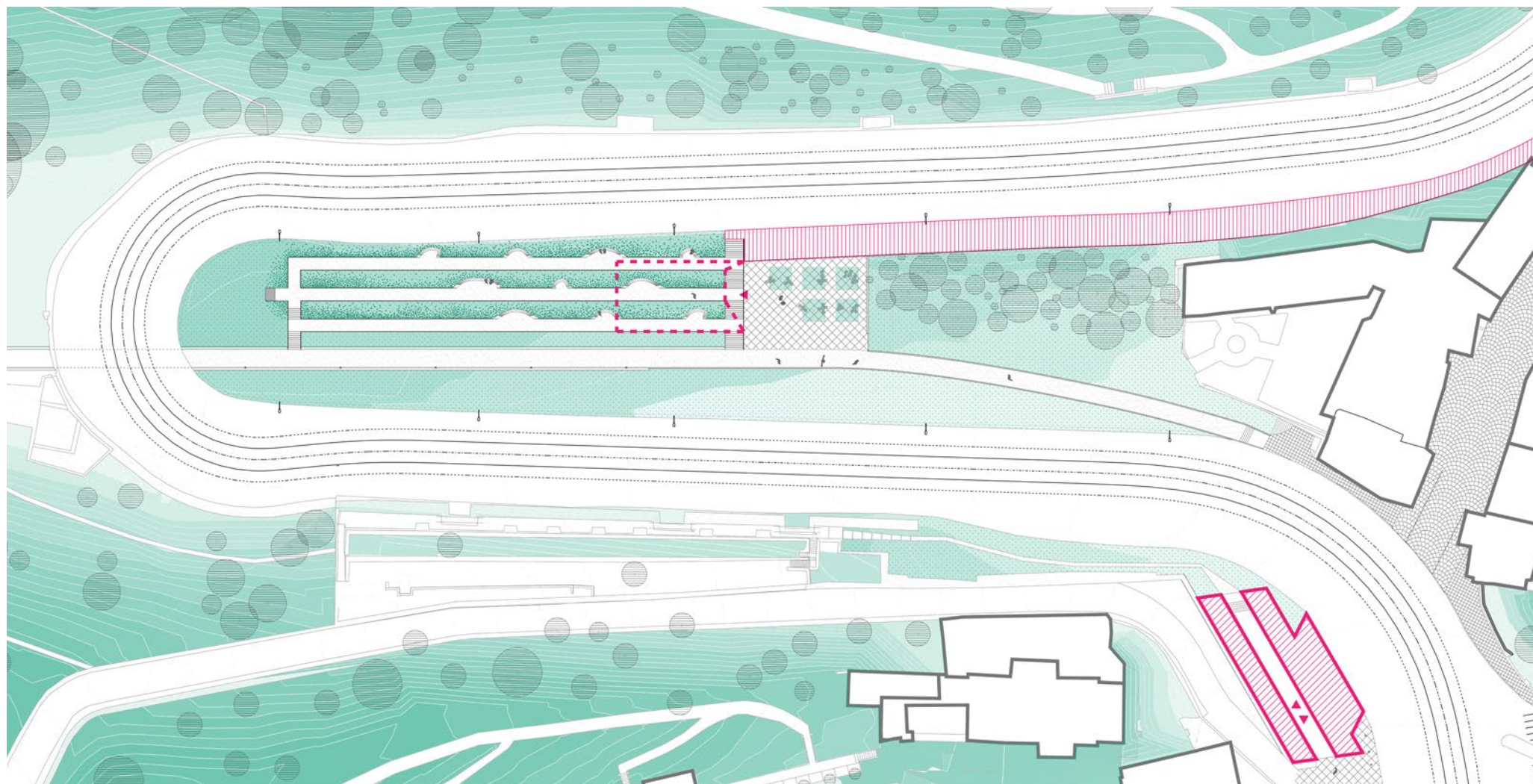

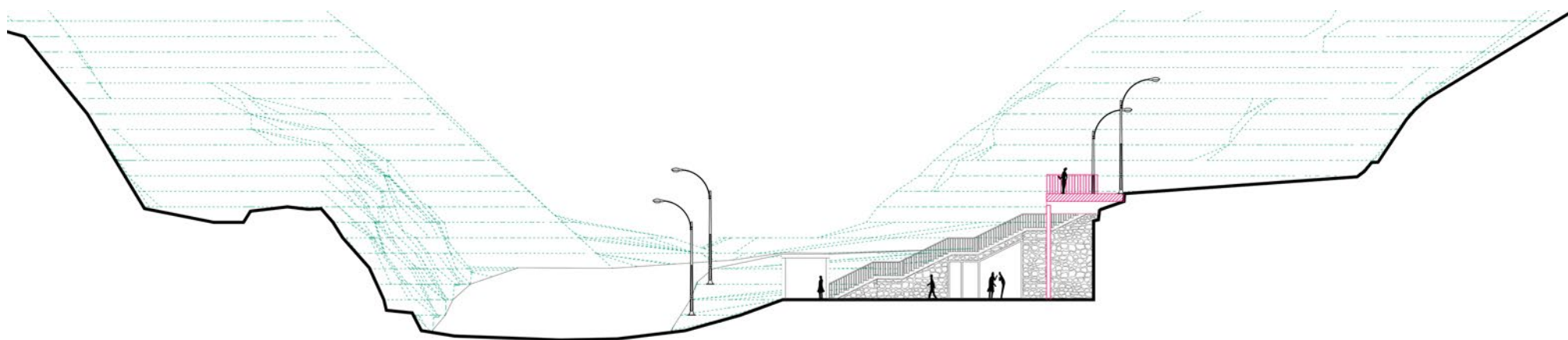

Turistické infocentrum v turisticky vysoce exponovaném místě mezi starými zámeckými schody a stanicí metra Malostranská. Díky výškovým úrovním dochází k oddělení průchodu spodní části parku od rušné ulice. Na ose průchodu spodní úrovně je umístěno turistické infocentrum s excentricky umístěnou sochou dívky s holubičkou.

Dům na rohu s průchozím parterem jako vstupní brána k pěšince do Jeleního příkopu. Vytváří protiváhu k budovám na protější straně silnice.

V prostoru serpentýny Chotkovy silnice jsou kaskádovitým způsobem vytvořeny odpočinkové plochy mezi květinovými záhony s výhledem ke Klárovu a Pražskému hradu. Mlatový chodník nás první zavede ke kavárně, která je zapuštěná v terénu pod schodištěm, kterým se dostaneme na vykonzolovaný chodník vedoucí k Chotkovým sadům. Mlatový chodník dále pokračuje pod silnicí do Jeleního příkopu.

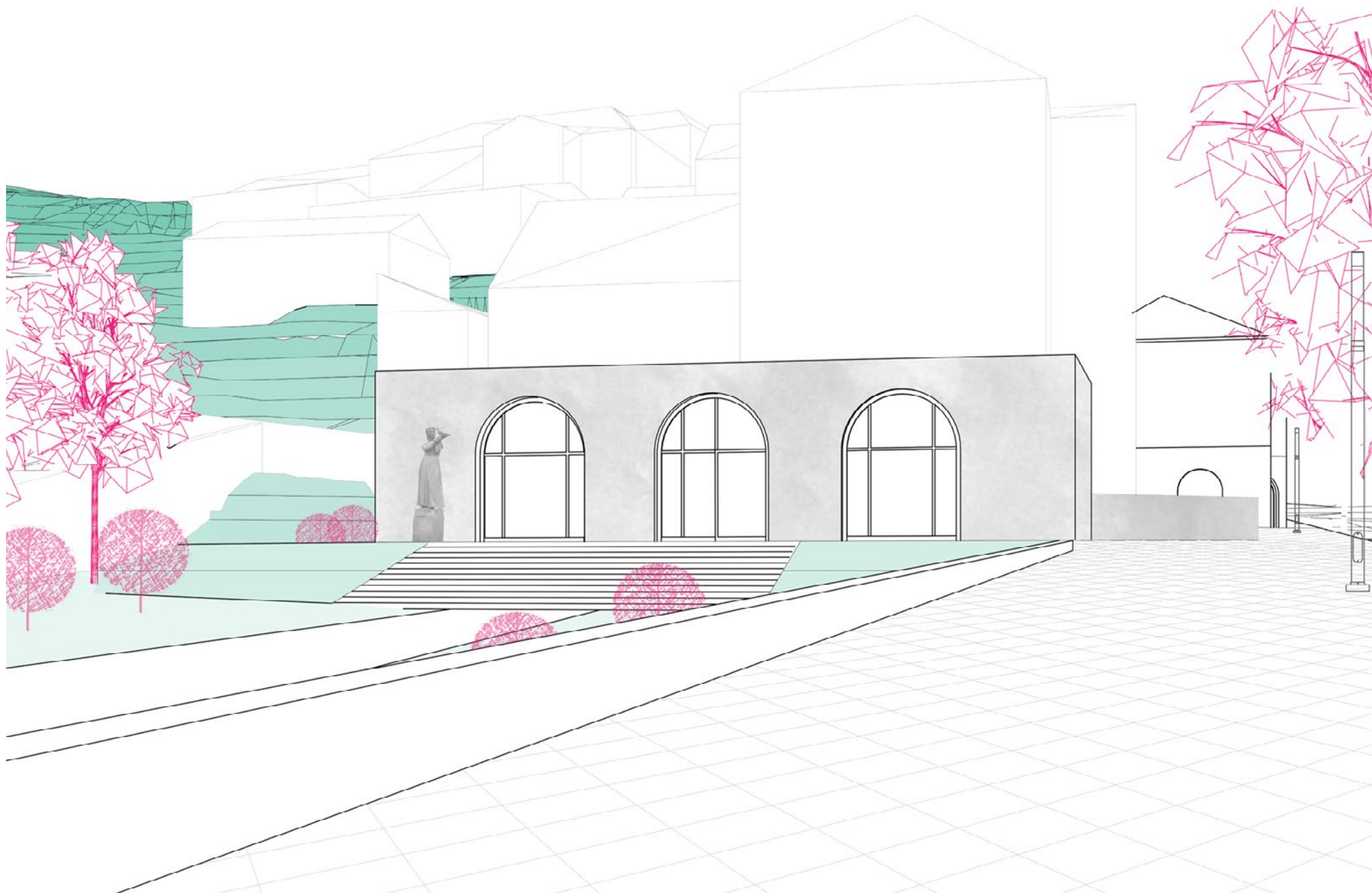

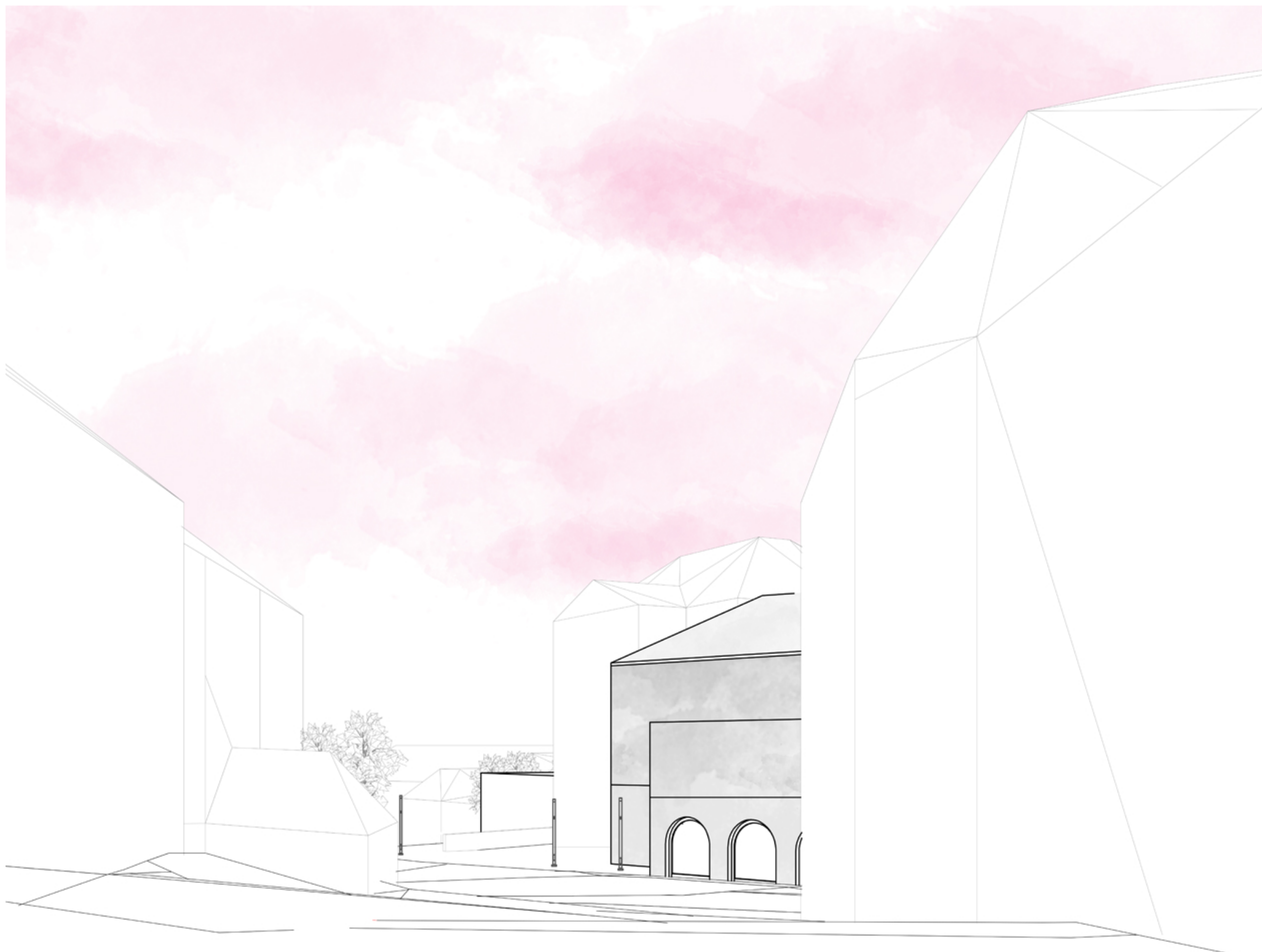
VIZUALIZACE - CHOTKOVY SILNICE

VIZUALIZACE - CHOTKOVY SILNICE

SKICA- TURISTICKÉ INFOCENTRUM

SKICA - DŮM NA ROHU